

hvor det ærede Medlem var sammen med den højtærede Indenrigsminister og mig. Det var den blodige Uret, der blev begaaet mod de magre jydsk Egne, der maatte levere deres dyrebare Rug til det rige København. Det var et Nummer, som det ærede Medlem vist varierede paa samtlige sine Møder, og det havde naturligvis sin store Virkning. Nu lagde jeg Mærke til, at Indenrigsministeren i Gaar udtalte, at der i det hele ikke var tilført København dansk Rug. Jeg gaar ud fra, at denne Ministerens Bemærkning er korrekt, og den sætter da det ærede Medlems hele Agitation i det rette Lys. Efter at han har rejst fra Møde til Møde og jamret sig over, at de stakkels Mennesker i det magre Jylland skulde aflevere deres kostbare Rug til Millionæerne i København, for at disse kunde spise billigt Brød, saa slaar nu Indenrigsministeren hele dette Nummer til Jorden med den ganske korte Bemærkning, at der i det hele ikke er tilført København dansk Rug. Jeg har villet gøre denne korte Bemærkning, fordi det dog kan være ganske godt, at der lægges Mærke til, hvilken Vederhæftighed der knytter sig til det ærede Medlems Agitation sidste Vinter.

For øvrigt har jeg en ganske kort personlig Bemærkning til det ærede Medlem (P. Th. Nielsen), idet vi har et lille Regnestykke, som ikke er gjort rigtigt op. Da vi i forrige Samling diskuterede Forespørgselen til Regeringen, fremførte det ærede Medlem mod Slutningen af Debatten en Vittighed, som han sikkert havde laant hos det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik), og hvorved han paa en Maade høstede Tingets Munterhed paa min Bekostning. Og jeg maa tilstaa, at Vittigheden er saa god, at den fortjener at belønnes med Munterhed overalt, hvor den bliver anvendt. Denne Vittighed gik ud paa, at for saa vidt man kunde købe mig for det, jeg var værd, og derefter sælge mig for det, jeg selv troede, jeg var værd, kunde man blive en saa velhavende Mand, at man kunde leve sorgfrit Resten af sit Liv. Det er nu snart 20 Aar siden, at det ærede Medlem fra Middelfart anvendte den Vittighed mod mig. Jeg maa tilstaa, at paa det Tidspunkt troede jeg sikkert betydelig mere om mig selv, end jeg gør i dette Øjeblik, saaledes at det ærede Medlem fra Middelfart kunde anvende Vittigheden med betydelig mere Berettigelse, end det ærede Medlem for Horsens Landkreds nu kan. Men der er det at bemærke ved denne Vittighed, at det ærede Medlem for Horsens Landkreds kun har faaet Halvdelen af den at løbe med, den bedste Del

er tilbage — jeg ved ikke, om det er det ærede Medlem fra Middelfart, der af Ondskab har tilbageholdt den, da han afleverede Vittigheden. Sagen er jo den, at man maa have disse mange Penge, som man paa den Maade har tjent paa mig, anbragt og frugtbargjort, og hvis man nu tænkte sig, at man havde frugtbargjort dem paa den Maade, at man i Fjor havde købt det ærede Medlem for Horsens Landkreds til den Kurs, han da stod i, og man nu skulde sælge Aktierne til den Kurs, det ærede Medlem nu staar i, saa vilde man, som man ser, sætte hele Fortjenesten og mere til over Styr. Heraf lærer ærede Medlemmer, at man kan tjene store Penge ved at handle med mig, men at man sætter meget større Penge over Styr ved at handle med det ærede Medlem for Horsens Landkreds. Og det ærede Medlem for Horsens Landkreds lærer heraf, at de berømte Slengeriske Vittigheder skal man være forsigtig med at omgaa, for disse samme Vittigheder kan, hvis de overlades til visse Mennesker som det ærede Medlem, være lige saa farlige som de Skydevaaben, man giver Børn.

Jeg skal herefter gøre nogle Bemærkninger til et Par andre ærede Medlemmer, som har beskæftiget sig med et andet Spørgsmaal, som jeg fremdrog for et Par Dage siden, nemlig Spørgsmaalet om Arbejdslønnen paa Landet. Det ærede Medlem fra Gudme (Emil Petersen) bebrejdede mig i stærke Ord, at jeg ved mine Udtalelser havde rettet en Bebrejdelse mod Venstre. Men dette er jo aldeles ikke korrekt citeret. Jeg har aldeles ikke i dette Spørgsmaal vendt mig mod Venstre, jeg har rettet mine Bemærkninger mod det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) og det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), idet jeg sagde til dem, at nu havde de to Herrer i det forløbne Aar været saa energiske for at hjælpe Bønderne til den størst mulige Indtægt, at jeg kunde tænke mig, at de to Herrer havde kaldt deres gode Vælgere, Gaardmændene, sammen og sagt til dem: Nu ser I, at vi har været særdeles energiske og flittige med at skaffe jer mange Penge til Huse; kunde I nu ikke et Øjeblik tænke paa jeres Daglejere og Tjenestefolk, som jo maa have det saare trangt og tungt i disse Tider? Det er ikke at rette en Bebrejdelse mod Venstre, det vil jeg paa det bestemteste fralægge mig; at have gjort. Tværtimod kan jeg sige det ærede Medlem fra Gudme, at hvis radikale og socialistiske Gaardmænd betaler en ussel Løn som den, jeg anførte, 1 Kr. 50 Øre à 2 Kr. om Dagen, i disse Tider, vil jeg paa det bestemteste misbillige